

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 41732

гр. София, 12.12.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
закрито заседание на 12.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

като разгледа дело номер **9903** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 46, ал. 2 от ЗЧРБ.

В хода на съдебно производство по оспорване законосъобразността на акта е направено повторно искане за спиране на изпълнението на Заповед 3 – 2363/20.08.2025 г. на и.ф. председателя на ДА“НС“, с която на А. Г., гражданин на У. е наложена принудителна административна мярка „експулсиране“, като е отнето правото му на пребиваване в Република България и е наложена забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз за срок от 5 години.

Искането е мотивирано с финансови и емоционални проблеми. Посочва се, че семейството страда и съпругата на жалбоподателя няма неговата подкрепа. Двете деца нямат баща до себе си, семейството има финансови проблеми. Процесуалният представител на А. Г. твърди, че чужденецът е експулсиран в Република Т. без лични вещи и не разполага със средства и възможност да пребивава там. Семейството е разделено, което е несъразмерна мярка. Допълнително са направени уточнения, че търпяните вреди се изразяват в непрекъснатата тревожност, стрес, депресия, притеснения за семейството.

Ответникът, в писмо рег. № ПН – 3317/10.12.2025 г. посочва, че чужденецът доброволно е напуснал Република България и по негово искане се е установил в Република Т.. На 04.09.2025 г. А. Г. е подписал Декларация за доброволно връщане с вх. № 105450/04.09.2025 г. по описа на дирекция „Миграция“ и е поискал доброволно да напусне България и да бъде изведен в Република Т.. По направеното искане ответникът изразява становище, че не са налице законовите предпоставки за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на издадената заповед. Не са възникнали нови обстоятелства след постановяване на акта, принудителните административни мерки са наложени с мотиви, че чужденецът може да постави в опасност сигурността на българската държава и са съразмерни.

Административен съд - София-град, I отделение, 43 - ти състав, като се запозна с доводите на жалбоподателя и доказателствата по делото, намира следното от фактическа и правна страна:

Искането за спиране е направено от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно.

С обжалваната заповед на основание чл. 42, ал.1, т. 2 и ал. 2 във вр. с чл. 10, ал.1, т.1 и чл. 44, ал. 1 от ЗЧРБ и чл. 24, параграф 1, б. „а“ във вр. с пар. 2 б. „б“ от Регламент (ЕС) 2018/1861 на ЕП и на Съвета от 28 ноември 2018 г. за създаването, функционирането и използването на ШИС в областта на граничните проверки, за изменение на Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген и за изменение и отмяна на Регламент (ЕО) № 1987/2006, предвид мотивите, изложени в отделен документ и с оглед обстоятелството, че с действията си чужденецът може да постави в опасност сигурността на българската държава, на А. Г., гражданин на У. е наложена принудителна административна мярка „експулсиране“, като е отнето правото му на пребиваване в Република България и е наложена забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз за срок от 5 години.

Съгласно чл. 46, ал. 4 от ЗЧРБ, жалбата срещу заповедта не спира изпълнението на същата.

Допуснатото по силата на закона предварително изпълнение може да бъде спряно по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК.

Искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е направено с жалбата. По него съдът се е произнесъл с Определение № 31040/23.09.2025 г. по дело №9903/2025 г. Определението е влязло в сила.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. При всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства.

Настоящата инстанция вече се е произнесла по искането за спиране на изпълнението на заповедта. Съдът счита, че повторно такова искане, след като първоначалното искане е отхвърлено с влязъл в сила съдебен акт е допустимо само в случай, че са настъпили нови обстоятелства след постановяване на съдебния акт. Нови обстоятелства след постановяване на Определение № 31040/23.09.2025 г. по дело № 9903/2025 г. не са настъпили. Чужденецът е напуснал доброволно страната на 04. 09. 2025 г. По твърдяните вреди в жалбата като „тежки и необратими последици за чужденеца и неговото семейство, които той понася при незабавното изпълнение на заповедта към момента“ съдът се е произнесъл с влязло в сила определение. Определението не е обжалвано пред ВАС на РБ. Същите тези вреди и същите тези обстоятелства не подлежат на преразглеждане след влизане в сила на съдебния акт. Нови факти и обстоятелства не са настъпили.

Според чл. 166, ал. 4 АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презюмира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Доколкото специалният ЗЧРБ не регламентира

основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповедта, приложими са общите такива по чл.166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставките са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или труднопоправима вреда на оспорващия. Т.е. преценката на съда е върху променените последици от постановеното от закона предварително изпълнение. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

В случая не е доказано както наличието на нови обстоятелства, така и настъпването на значителни или трудно поправими вреди по смисъла на чл. 166, ал. 2 АПК. Жалбоподателят твърди, че предварителното изпълнение на процесната заповед затруднява ежедневието на семейството и финансовото им състояние. Тези доводи сами по себе си не обосновават автоматично наличието на значителна или трудно поправима вреда, произтичаща от предварителното изпълнение на заповедта. Безспорно всяко предварително изпълнение на административния акт може да причини неудобства и да засегне права и интереси. В случая обаче, законната презумпция е, че общественият интерес и защитата на националната сигурност са с приоритет над частния интерес и засягане правата и интереси на отделно лице. При превес на общия интерес на държавата и обществото, засягането на частните интереси, дори когато се касае за семейни права, не е несъразмерно. Засягането не е и невъзможно и трудно за преодоляване, доколкото не съществува пречка семейните отношения и контакти с членовете на семейството да се реализират извън територията на страната за срока на предварителното изпълнение на заповедта. Доказателства за налични финансови проблеми не са представени, доказателства изобщо за вреди не са представени, направени са единствено твърдения. Като значителна или трудно поправима вреда следва да се определи само такава увреда, която не може да бъде репарирана по обезщетителен ред, каквато в случая не е установена. Това, че на А. Г. се налага да търпи неблагоприятните последици от прилагането на ПАМ не обосновава извод за наличие на значителна или трудно поправима вреда.

Предвид изложеното, искането за спиране на предварителното изпълнение на Заповед 3 – 2363/20.08.2025 г. на и.ф. председателя на ДА“НС“ като неоснователно следва да бъде отхвърлено.

Воден от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК Административен съд - София-град, I отделение, 43 - ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на А. Г., гражданин на У. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед 3 – 2363/20.08.2025 г. на и.ф. председателя на ДА“НС“ за налагане на принудителна административна мярка „експулсиране“, отнемане на правото му на пребиваване в Република България и забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите – членки на Европейския съюз за срок от 5 години.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия:

